

Ден преди дискусията „Знание и ценности“ – (не)изучаването на тоталитарните режими в българското училище, която ще се проведе утре в Дома на Европа от 9.30 ч., организирана от фондация „Истина и памет“ ([виж повече за събитието – ТУК](#)), сайтът **desebg.com**

публикува основните факти и процеси от тоталитарното управление на БКП, без които учебниците по история са немислими.

Списъкът е внесен от фондация „Истина и памет“ на вниманието на министъра на образованието и науката Меглена Кунева преди месец, на 5 май 2016 г.

В документа до министъра е посочено:

Основната задача на обучението по най-новата ни история в средния курс е създаване на критично отношение към тоталитарния режим в България (1944-1989), както и неговите метастази в следващият период. Младите хора в България имат нужда да се ситуират в днешния ден, както по отношение на националната си история, така и по отношение на общите ценности в Европейския съюз.

Няма съмнение, че те могат да бъдат изградени като образовани хора с активно ново гражданско съзнание чрез обучението по хуманитарни науки и преди всичко, чрез курсовете по история. Сегашното състояние на програмите, на разпределението на учебния материал, на учебниците и допълнителните материали не постига тези цели.

Апелираме към радикална програма на държавните образователни стандарти за изучаване на история, за да може българското средно училище да бъде място, където по модерен начин да се преподават знания и умения, които ще доведат до създаване на хора с достатъчно знание за самооценка и за разбиране на динамично променящият се свят.

В учебното съдържание по история до този момент, в една или друга степен все още има огромни бели полета, затова предлагаме в новите учебници те да бъдат попълнени, за да бъде създадена обективна картина на историята на България от най-ново време, без знанието за която не можем да мислим за образовано и граждански-активно ново поколение.

Не би трябвало да има програма по най-нова история на България, в която да отсъстват следните факти и процеси:

- Превратът на 9-ти септември 1944 г. и окупацията на България от Червената армия.
- Масовите убийства (безследно изчезнали) наброяващи до петдесет хиляди души, непосредствено след тази дата.
- Всички процеси на „народния съд“ в страната.
- „Чистките“ в администрацията, армията, училищата, университетите и всички църкви в България.
- Създаване на системата за наказателните лагери по съветски образец, наречени „тудово-възпитателни общежития“ затворени чак през 1962 г.
- Създаването и функционирането на репресивния апарат на БКП в лицето на Държавна сигурност, както в страната, така и в чужбина (включително „мокрите поръчки“ и убийството на Георги Марков).
- Ликвидирането на опозиционните партии.
- Сливането на Българската комунистическа партия държавата и тоталитарният характер на управлението.
- Създаване на казионни младежки комунистически и профсъюзни организации.
- Националното предателство с насилствената македонизация на Пиринския край.
- Отнемане на частната собственост върху индустрията, банковото дело и търговията.
- Принудителна колективизацията на земята и селското стопанство, и създаването на ТКЗС по съветски модел.
- Въоръжената съпротива срещу режима – възникване, дейност и разгромяването на горянското движение.
- Изнасянето и по-късното продаване на златния резерв на България, възлизаш 23 тона злато, на Съветският Съюз.
- Трите фалита на Народна Република България (описани като „дългови кризи“).

- Националното предателство с предложението за България да се присъедини като 16-та република на Съветския съюз (1963 и 1973 г.).
- Асимилационната политика на БКП към мюсюлманските малцинства в България, чиято кулминация е т.н. „Възродителен процес“ срещу турците.
- Тотална цензура върху всички политически, културни и индивидуални изяви.
- Социалното инженерство на нацията чрез образованието.
- Превръщането на цялата на икономика в икономика на дефицита.
- Превръщането на българското общество в кастова структура чрез създаването на привилегиите на управляващата комунистическа номенклатура институцията на „активните борци против фашизма и капитализма“.
- Контрол над свободното време и създаване на изкуствени нови „социалистически ритуали“.
- Закрепостяването на населението в страната чрез т.н. „жителство“ и забраната за пътуване в чужбина.
- Екологичните престъпления срещу българската нация и престъпното информационно затъмнение на населението след аварията в съветската АЕЦ Чернобил (1986).
- Дисидентите в България и преследванията срещу тях.
- Незаконното прочистване на досиетата на тоталитарните комунистически служби тайно от обществото и политическата опозиция след 10 ноември 1989 г.